

былъ влибилъ, и са вѣичалъ съ нея като заповѣдалъ по-напредъ да я покрѣстѣтъ. Еврейското име на тѣзи жена не са знае, но въ крещенето тя была наречена *Теодора*. Отъ нея му са родихъ: Иванъ Шишманъ, *Асень* и *Добричъ*, отъ когото, казвѣтъ, и сегашната Доброджа зела названіето си.

Покрѣстената Еврейка, за да приготва на сыноветѣ си пѣтъ къмъ българската корона, отровила заварника си *Михаила*, сынъ Александровъ отъ първия му бракъ; а за Страшиміра и майка му тя накарала Александра да ги испрати въ Видинъ (ст. Бѣдинъ), като имъ го отдѣли за дѣлъ отъ държавната земя. Остарѣлый вече царь-баща ималъ слабостта да са поведе на жена си на ума и да приготви раздѣленіето на царството, като далъ на Страшиміра Видинъ съ околнитѣ му села край Дунава. Райчъ ⁽¹⁹⁾ даже увѣрява, че Александръ на живота си още раздѣлилъ държавата между сыноветѣ си; но споредъ други историци, тя не са разскжсала на части преди неговата смъртъ. И тѣзи е сичката погрѣшка, която не съзнателно стори достойныйтъ този владѣтель, който най-добрѣ управля царството и отвѣтрѣ и отвѣтъ съ мѣдрата си политика въ сичкото време на своето царуванье.

Една Бѣлжска. — По преданіе и отъ неиздадени (ще записки знаймы, че при този бѣлг. царъ въ Търново станѣло едно преселѣніе грѣцко изъ Цариградското предмѣстіе *Арнауѣ-ковъ* — *Μεγα ρεύμα* (по ст. *Εστία και Μισοχρήσιον*), по слѣдствие на двѣтъ грѣцкы кѣнегини, които са оженихъ за българскытъ кнезове *Михаила* и *Шишмана*, Александровы сынове. Туй село, нѣкогашъ хубаво и богатъ градъ, и сега съществува подъ името *Арбанаси* — *Ἀρβανιτοχώρι*, расположено до единъ часъ отъ Търново

⁽¹⁹⁾ Въ исторіята на славено-българскія народъ, Будишско изданіе отъ А. Н. глава 7, § 27, стр. 229.